

Řešení privatizačních kauz se nesmí odkládat

I stát musí počítat, tak jako každý z nás. V současné době pracuje parlamentní vyšetřovací komise na vyšetření podivného prodeje OKD. Stát podal trestní oznámení kvůli odpovědnosti politiků v kauze OKD. Jak vše dopadne, nelze dnes předjímat. Takovýchto privatizačních kauz a podivných prodejů bylo v minulosti hodně. Měly by být šetřeny dříve, než budou promlčeny, případně zákonem prodloužit jejich promlčecí lhůtu. Nechci, abychom jen nevěřičně kroutili hlavami nad tím, co bylo možné. Postrádáme finance na mnoho důležitých věcí. Chybějí na moderní léky, školství, sport, důchody, platy a na mnoho dalšího. Pokud budeme důsledně řešit podivné obchody z minulosti, je naděje na potrestání viníků a alespoň částečnou jsou dnes tak potřeba. Jde o peníze daňových poplatníků, tedy nás všech.

Pravicová opozice kritizuje kroky současné vlády, ale sama zapomněla na svou minulost a není nadšená z naší snahy její chyby napravit. Věřme, že se nám to společným úsilím podaří.

Ing. Miloslava VOSTRÁ (KSČM), předsedkyně rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny

Zamyšlení nad srpnem roku 1968

Rok 2018, plný takzvaně osmičkových výročí, nemůže nikoho nechat na pochybách, jak se některých výročí zmocňují protagonisté převratových devadesátých let a Havlovi pohrobci a jak velice opatrně po špičkách kolem nich chodí pragmatičtí strůjci současného restaurovaného kapitalistického systému v podobě nejružnějších privatizací devadesátých let.

Osobně - jak vlivem studia historických materiálů, setkání s řadou pamětníků, tak i vlastní lidskou a politickou zkušeností - nespátuji ani v Dubčkově mytologizovaném vedení, ani v dění po lednu 1968 nějaký specifický a obrodny model socialismu. Uprímně v něm nevidím ani

žádnou inspiraci pro dnešní dobu. Spíše mi řada opatření té doby hoře připomíná implementaci kapitalistických prvků a pokus o postupné znovunastolení kapitalismu vůbec. Tuto zkušenost většina z nás pak pocítila po roce 1989 i se všemi neduhy, které tento systém přinesl. Těžko mohou být po třiceti letech zkušenosti z kapitalismu jeho přívržencem.

Samozřejmě je pro mě zvláštní, když po tzv. Pražském jaru nejvíce truchlí pravičáci a antikomunisté, možná ale právě tato skutečnost mnohé vysvětluje.

Vývoj roku 1968 v naší zemi probíhal v určitém, nejen evropském, kontextu. Zajímavé by bylo zveřejnit hodnocení kubánského vůdce Fidela Castra, kritické poznámky jugoslávského prezidenta Tita, varující před anarchií a nezvládnutím celé situace, nebo přepis rozhovoru s generálním tajemníkem KS Francie Waldeckem Rochetem, který nazval události roku 68 »tichou kontrarevolucí«. Stanoviska komunistických a dělnických stran v kapitalistických a rozvojových zemích jsou v drtivé většině kritičtější. Bylo by dobré ale zmínit i konce těchto specifických cest. Prodloužení Jugoslávie, Polska a Rumunska západními lichvářskými úvěry končícími hospodářským kolapsem a v případě Jugoslávie bratrovražednou válkou, v případě Rumunska krvavým státním převratem. Jsem rád, že k takové situaci v naší zemi nedošlo, naše hospodářská situace neměla s žádným kolapsem co společného, míra zadlužení byla proti dnešku mizivá a rozdělení naší federace, ač mám na něj kritický pohled, neskončilo záští a bratrovražednou válkou. Tyto alternativy vývoje je nutné si vždy při hodnocení vývoje po roce 1968 uvědomovat.

Neříkám, že vývoj po dubnu 1969 poskytl všechny odpovědi a řešení, že provedl přesnou analýzu, ani že přesně personálně vyhodnotil situaci. Paradoxem zůstává, že prověrky byly mnohdy zneužity k vyřizování osobních účtů a mocenských hře, i že viníci krize často zůstali v odpovědné funkci. Tak jak byla zasažena naše společnost, bylo zasaženo i komunistické hnutí, které se muselo s novým poznáním vyrovnávat a vyrovnává se s ním dodnes. Odpovědi poskytnete až střízlivá historická analýza s náležitým odstupem a poctivým využitím archivních pramenů, nikoli plochá a účelová antikomunistická propaganda.

Výsledkem zmíněného postupu bylo, byť i v kritizovatelném zakonzervování, udržení socialistického systému na dalších dvacet let. Nikoli bez chyb, s řadou neřešených krizových jevů, na které nakonec dopltil. Ale udržení. Dnes cennější o to víc, že jsme svědky rozkrádání národního majetku, zanedbávání kdysi vystavěné infrastruktury, privatizace a především nadvlády monopolů, zahraničního i místního kapitálu a oligarchie nad většinou našich občanů pod rouškou »liberální demokracie«, která je demokracií více formální než reálnou, která plní více zájmy oligarchie než našich českých lidí. Vykoišťování se znovu stalo součástí života naší společnosti, podobně jako parazitismus na hodnotách vytvořených pracujícími.

Odmítám jakoukoliv nostalgii. Za nejdůležitější pokládám řešení aktuálních problémů. Historii nelze opakovat, nelze opakovat kontext jednotlivých událostí. Lze se však poučit, hájit zásadní výsledky a obhájit základní myšlenky sociální spravedlnosti a snahy o větší míru demokracie, kterou lidem poskytnete pouze systém bez vykoisťování člověka člověkem, tedy socialismus. Pracující člověk, a nikoli oligarchie, musí být pánem v této zemi. To je historická pravda a nutnost, kterou nelze překřičet ani umlčet.

JUDr. Stanislav GROSPÍČ, místopředseda ÚV KSČM, předseda mandátního a imunitního výboru PSP ČR, předseda OSČMS

Srpen, intervence, USA a legitimita

S kulatým výročí intervence vojsk Varšavské smlouvy do tehdejšího Československa v roce 1968 se začínají vytvářet různé spekulace, nefuku-li přímo fake news. Jaká ale byla pravda a proč k nám v té době vojska skutečně přišla?

Do tohoto článku vnesu trochu kritických pohledů, které se nebudou některým líbit. Předně si musíme říci, že v té době byl svět rozdělen do dvou mocenských bloků. V té době více jak polovinu světa oné doby ovládal myšlenka socialismu nebo komunismu. Kapitalismus byl v defenzivě. Na našem území probíhala liberalizace poměrů a ta samozřejmě vybočuje ze zaběhých kolejí tehdejšího modelu sovětského socialismu. Vše eskaluje v průběhu léta 1968, kdy se odehrávají jednání mezi ČSSR a SSSR, ale nakonec dojde k intervenci 21. 8. 1968. Dle mého názoru se jednalo o »bratrskou agresí«. Tehdejšímu Sovětskému svazu nic jiného totiž nezbyvalo, protože si bránil svoji sféru vlivu, která mu byla určena ještě v dobách druhé světové války. Na to nesmíme zapomenout. Vojska Varšavské smlouvy by stejně přišla, a to i bez zvacího dopisu, který se v dnešní době skloňuje, že měl posloužit jako alibi pro intervenci. Opravdu šlo o to, že si Sovětský svaz bránil svoji sféru vlivu? Ano, skutečně. Stačí si vzpomenout, že den před intervencí, přesněji řečeno večer 20. srpna, navštívil sovětský velvyslanec v USA Anatolij Dobrynin prezidenta USA Lyndona Johnsona. Informuje jej o vojenské intervenci do Československa. Z toho plyne, že si Sovětský svaz bránil svoji sféru vlivu podobně, jako to dělaly v té době USA ve Vietnamu, v rámci politiky »zadržování komunismu«. Když se na to celé podíváme, tak zjistíme, že byť je intervence vojsk armád Varšavské smlouvy smutnou událostí pro naše dějiny, tak by k ní stejně došlo. Co mě k tomuto tvrzení vede? Do onoho osudného roku na našem území totiž nebyla žádná cizí vojska. Všude kolem nás byla. Sovětská v NDR, Polsku, Maďarsku a vojska USA v tehdejších Západním Německu. Takže zde jistotu roli hrál i faktor, že jsme měli nejdelší hranici s tehdejším »západním blokem«.

Když si to celé shrneme, tak při intervenci vojsk Varšavské smlouvy zemřelo 137 občanů tehdejšího Československa a jedná se o smutné číslo. Tyto oběti byly způsobeny z větší míry chaosem, který zavládá onou intervencí. Nicméně pokud se podíváme, co prováděly USA ve Vietnamu, kde umíraly tisíce lidí, nebo později v Grenadě, tak jsme úplně jinde, a to se rovněž jednalo o intervence. Lidské oběti byly na obou stranách tehdejších mocenských bloků. To je nutné si uvědomit, než začneme dějiny paušalizovat. V dnešní době se tolik nemluví o tehdejších protestech a mrtvých na Západě, kde se nese odpor proti válce ve Vietnamu. Vlna odporu americké veřejnosti začíná nabývat na síle po masakru vesnice My-Lai, kde američtí vojáci brutálně znásilnili, povraždili a umučili až 500 lidí. To se rovněž odehrálo v roce 1968. Poté v roce 1969 došlo k odporu v samotných Spojených státech, kdy branci odmítali nastoupit do vojenské služby. Protesty se přesouvají až do roku 1970, kdy dojde k masakru studentů na Kentské státní univerzitě v Ohio. V té době Národní garda zastřelila čtyři studenty, když protestují proti válce ve Vietnamu. Jsem nesmírně zvědav, zda se i tyto události budou objektivně připomínat.

Na závěr si dovoluji jednu otázku. Dostal jsem otázku, zda intervence do tehdejšího Československa byla legitimní. Samozřejmě že nebyla. Na druhou stranu se musím ptát, zda byla válka ve Vietnamu legitimní i s jeho oběťmi, které spaloval napalm? Byl legitimní útok na Grenadu? Nebo nedávno v Iráku, Jugoslávii a zase v Iráku? Bylo vše legitimní?

Jan KLÁN, předseda OV KSČM Kutná Hora

Minimální mzda musí motivovat

Komunisté vítají záměr ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové (ČSSD) týkající se zvýšení minimální mzdy. Jde totiž o jednu z dlouhodobých priorit KSČM. Novinářům to ve Sněmovně řekl místopředseda ÚV KSČM a předseda sněmovního mandátového výboru Stanislav Grospič.

»Jde nám o to, aby minimální mzda byla nad hranicí chudoby, aby motivovala lidi k tomu, aby si hledali práci, a aby tato práce i minimální mzda pro ně znamenaly alespoň standardní umožnění plnění jejich základních životních potřeb a alespoň minimální osobní rozvoj,« zdůraznil Grospič.

Maláčová nedávno informovala, že minimální mzda by v roce 2020 měla činit 17 400 korun a měla by se zvyšovat automaticky. Ministerstvo v novele zákoníku práce navrhlo, že minimální mzda by se měla pravidelně, automaticky, valorizovat a její výše by měla odpovídat 50 procentům průměrné mzdy z předchozího roku. Ministerstvo počítá s tím, že příští rok by minimální mzda měla činit 13 700 korun a v roce 2020 dokonce 17 400 korun. Otázkou však je, zda o svém konceptu ministryně přesvědčí vládu, mnozí její členové za ANO s tím nesouhlasí. Premiér Andrej Babiš (ANO) i někteří další členové vlády za silnějšího koaličního partnera jsou proti, další se k tomu odmítají vyjádřit.

Minimální mzda – 50 % té průměrné!
»Dlouhodobě prosazujeme, aby se minimální mzda skutečně přiblížila 50 procentům průměrné hrubé mzdy. Myslíme si však, že o představené konstrukci je třeba vést vážnou diskusi tak, aby se nakonec tento úmysl nemul zcela účinkem,« sdělil Grospič s tím, že poslanci KSČM vítají pravidelný mechanismus, který by každý rok zohledňoval výši minimální mzdy. Navíc si však myslí, že by měla zůstat zachována ad hoc pravomoc vlády vstoupit do tohoto procesu, a vznikne-li naléhavá potřeba v průběhu kalendářního roku, rovněž možnost upravit výši minimální mzdy. Také stínová ministryně práce za KSČM, místopředsedkyně sociálního výboru Sněmovny Jana Aulická Jírovcová návrh MPSV na tiskové konferenci kviitovala. Ve shodě s Grospičem však uvedla, že by mělo dojít k široké diskusi o parametrech a dalších krocích dlouhodobého záměru ministerstva, o tom, jak se minimální mzda bude automaticky zvedat s růstem průměrné mzdy. Není si zcela jista, že by bylo dobré vydat se zcela podle nedávno zveřejněného legislativního návrhu MPSV (ku, jad)

Americký horor

Sedíme okolo stolu u kafe a celkem se nelze vyhnout tématu Trump. Občas to jsou jeho *tvitnutí*. (Možná pro vysvětlení: Trump se často a rád vyjadřuje na Twitteru; odtud *tweets*, s tvůrčí; *pozn. překl.*) Potom jeho snaha vysvětlit Helsinky, efekt valící se sněhové koule až laviny, směřující do *Helsinkigate*, s žurnalisty, kteří zuřivě s pěnou kolem úst vriskali „zradal“, s níž byl spřízněn, když tváří v tvář setkal s onou existenční hrozbou, Putinem. Dokonce i někteří z těch, kdo se považují za liberální/pokrokové, se ukazují dávat přednost válce s Ruskem před sblížením. A když zatlačíme na takové pomatení, je skoro jisté, že Putin musí na Trumpa něco vědět, něco, co ho ohrožuje víc než informace o vztahu s prostitutkami. Bylo by uklidňující přijít na něco pozitivního o Trumpovi, ale dosud nic nemáme. Je jen příliš nedůvěryhodný, a, no dobrá, nevyrovnaný.

Potřásáme hlavou a ptáme se, proč a jak lidé - dokonce i někteří z těch, se kterými se družíme, včetně příbuzných - hlasovali pro křiváka, který se zabydlel na 1600 Pennsylvania Ave (úřední adresa Bílého domu; *pozn. překl.*).

Odpověď se stává zřejmou. Trumpovi přívrženci mají finanční prospěch, nebo jsou rasisté. Nakonec souhlasíme, že boháč, kteří obhajují to, že se rozhodli pro Trumpa se slovy jako „je dobrý pro ekonomiku“ nebo „budeme mít nižší daně“ jsou také rasisté.

Vysvětlují druhovi a dětem potěhu, jaké teď mám se psaním. Jisté, můžu vyjádřit zofaustit nad nacistickým pokřivením u kormidla, uvádět jeho nedůtklivost, chvástání, reakce na kritiku, řeč těla, neadekvátní slovník, lhaní, citovou labilitu, ale přesto vím, že je jen další verzi George W. Bushe, Billa a Hillary Clintonových a Baracka Obamy v oblasti domácí i zahraniční politiky. (A to nezacházím příliš do minulosti.) Trump je jen hrubší verzi. Přesto tu je něco horšího.

Někdo s tím má problém. Nakonec jak může být horší než Clintonovi? Než Ronald Reagan? Než prezidenti z dob vietnamské války? Jak může být horší než Bush? Než Obama, pán dronů, jenž se chlubil, že je dobrý v zabíjení?

Jenže je. Protože nestydát povzbuzuje nenávisť ke každému, kdo není běloch. Přiznání: s výše napsanými si myslím, ano, a právě proto se *kteříkoliv* prezident, „vedoucí“, zabývá manipulacemi s davem, povzbuzuje demonizaci veškerého lidstva. Je to stejná strategie, jaká se používá ve vojenských příjmačích k zobrazení „nepřítele“.

Ale v Trumpovi je něco horšího - až děsivě zjevná bílá nadřazenost a otevřená autoritářství. Už to jako kdyby jeho odkaz poukázal na americké horory. I když, cítila jsem to už u Bushe a Obamy. Natolik, abych věděla, že to nejsou jen tihle muži, ne nějaký prezident, ale systém, takový, jenž z našich potřeb, a tím i z našich životů, dělá pouhé zboží.

Sedíme v kroužku, hovoříme o Trumpovi. Potřásáme hlavami. Zatímco bychom měli společně pracovat na rozložení kapitalismu, budování mírové a spravedlivé alternativy.

Missy Comley Beattie pro www.intrepidreport.com 30. 7. 2018

Autorka Missy Comley Beattie píše pro Národní státní rozhlas a pro časopis Nashville Life Magazine. Byla poradkyní pro sepsování memoárů v Osherském institutu celoživotního vzdělávání Johnse Hopkinse v Baltimoru. Je dosažitelná přes e-mail missybeat@gmail.com

Překlad Vladimír Sedláček

PÍŠETE NÁM

Válečné utrpení civilistů v Hirošimě a Nagasaki jakoby NEBYLO

Každý rok by si mělo lidstvo připomínat válečné hrůzy dvou světových válek. K tomu nejhroššímu barbarskému zločinu proti všem nevinným civilistům, došlo svržením atomových bomb " z hrdinů " z USA na Hirošimu a Nagasaki.

Pravdoláskové sdělovací prostředky ČR by nám, ale hlavně mladým lidem, měly 6. a 9. srpna připomínat toto tragické výročí. Nějak jsem si však nevšimla, že by se tak dělo.

Stále jenom připomínají chyby minulého mírového režimu. Sametová profesionální média řeší jiné závažnější problémy. Jako např. bláznění duhových EXTREMISTŮ, pálení červených trenýrek ap.

Tryzna proběhla v Japonsku v Hirošimě a Nagasaki za účasti vládních představitelů Japonska, s účastí desítek představitelů jiných států.

Je smutným faktem, že se až dodneska USA za tento svůj barbarský čin Japonsku, pozůstalým obětem, neomluvily. Naopak považují se za hrdiny a to i přes svou, více jak s 200 letou krvavou, válečnou historii. Masakrovat ve válkách civilisty, ženy a děti, jim nečiní žádný problém na jejich cestě ke světovládě. V Jemenu je hladomor a spoujenci, dobří žáci " z USA ", masakrují děti v autobuse. Neonacistický Západ zase šílené válečné zbrojí. USA sužují živelné pohromy, v zemi mají 40 milionů chudých lidí bezdomovců, ozbrojených narkomanů a přesto president USA D. Trump , hrající si na apoštola míru, vede drahé akční války a podepisuje na rok 2019 rekordní zbrojní rozpočet 717 miliard dolarů / 16 bilionů Kč /. Prioritou politiky USA není blaho všech občanů, vymýcení v " jejich " zemi chudobu a ozbrojený občanský gangsterismus, a už vůbec není prioritou politiky USA přátelství se všemi suverénními národy světa. Prioritou politiky USA je VIZE, zmocnit se světovlády za pomoci válek a svých užitečných trollů spojenců. Prioritou politiky USA je odebrat všem státům světa atomové zbraně a ponechat je pouze sami sobě, válečným žoldákům USA.

Komu dnes dělá sametová ČR užitečného idiota? USA psychým, válečným, teroristickým barbarům, kteří kdykoli svými atomovými bombami zmasakrují civilisty, ženy a děti, se svým tradičním vzkazem na bombách " Od HRDINŮ --- PRO VÁS ". Budou na to mít 717 miliard dolarů a na své straně i české, sametové, pravdoláskové, spojenecké žoldáky. Takhle vypadá to mírové úsilí USA ? Četné války, zbrojní šilenství a rozpoutávání terorismu po celé Zemi?
Eva Dolejšová

BLAHOPŘEJEME

❖ V měsíci září oslaví jubilejní 85. narozeniny předseda 7. ZO KSČM Kladno s. Václav HORÁK, a s. Olga SKLENIČKOVÁ ze ZO KSČM Doksy oslaví rovněž jubilejní 85. narozeniny. Soudruh Milan HOŘKÝ oslaví jubilejní 60. narozeniny a Miroslav SOCHOR oslaví již 88. narozeniny, oba jsou ze ZO KSČM Pchery. ZO KSČM Braškov blahopřeje s. Marii HRÚZOVÉ, která oslaví neuvěřitelné 89. narozeniny a s. Haně MLÁDKOVÉ, která oslaví jubilejní 85. narozeniny. Soudružka Marie PROCHÁZKOVÁ ze ZO KSČM Tuchlovic oslaví jubilejní 75. narozeniny. Jubilejní 90. narozeniny oslaví s. Ilda CIPROVÁ členka 29. ZO KSČM Kladno, dlouholetý předseda 27. ZO KSČM Kladno s. Oldřich RONEŠ a s. Jaroslava KRÁTKÁ z 22. ZO KSČM Kladno.

OV KSČM všem jubilantům děkuje za jejich práci pro stranu, do dalších let přeje hlavně hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní jistotu.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Krym očima historie

Ve vítězných bojích s Turky získali Rusové v 18. století Azovské moře a poloostrov Krym. Kateřina II. jej anektovala za souhlasu evropských panovníků (např. Josefa II.) roku 1783.

Krym, čarovaný poloostrov na severu Černého moře. Bájný Tauris, spolu s Kolchidou cíl vzrušující plavby Argonautů za „Zlatým roumem“. Pohnutá a často krvavá historie po celá uplynulá tisíciletí a staletí. A znovu se k němu historie obrací. Od r. 2014 se stala otázka jeho státoprávního statusu vážným tématem mezinárodní politiky. Jak k tomu došlo? Co tomu předcházelo?

Na Krymu od 13. století upevňoval svou moc bojovný tatarsko-mongolský chanát. Bohatí drancováními sousedů, prodejem otroků, krutým vybíráním daní. Časem upadl do feudální závislosti na Osmanských Turcích. Po jejich porážce (1774) byl připojen k vítěznému Rusku. Od anexe Krymu Kateřinou II. r. 1783 až do pádu carismu r.1917 uplynuly 134 roky.

Avšak i po Velké říjnové revoluci r.1917 zůstal Krym součástí Ruska. Nejříve se stal autonomní republikou, pak oblastí Ruské socialistické federativní sovětské republiky, součástí SSSR. R. 1954 jej Nikita Chruščov, hlava tehdejší sovětské vlády, přičlenil k území Ukrajinské SSR. Stalo se to na počest 300letého výročí spojení Ukrajiny s Ruskem. (R. 1654 se Ukrajina, vedená hetmanem Bohdanem Chmelnickým, připojila k Rusku.) Šlo ovšem o administrativní opatření uvnitř stávajícího státního celku. Na mezinárodním postavení se nic neměnilo, opět to bylo v rámci SSSR. Problém nastal, až když se Sovětský svaz rozpadl. Stalo se, že 8. prosince 1991 se ve vládní rezidenci v Bělověžském pralesi sešli čelní představitelé Ruska, Ukrajiny a Běloruska, aby projednali ekonomické problémy impéria. Tehdy se rozhodli, že rozpustí Sovětský svaz, země, jež spravují, osamostatní a utvoří Společenství nezávislých států. Tím se ovšem Krym, od gesta N. Chruščova z r. 1954 součást ukrajinského území, ocitl mimo ruské hranice. Součástí Ruska do revoluce 134 roky, po revoluci 74 roky. Celkem tedy 208 let. Sidlo významné Černomořské ruské námořní flotily, velká většina obyvatel ruské národnosti. Ukrajina se vlivem separatistických rozkladných tendencí po Majdanu 2014 ocitla v mezinárodně komplikovaném postavení. Důvody historické a strategické vedly pak vládu Vladimíra Putina, i na základě souhlasného referenda obyvatel Krymu, k jeho znovupřipojení k Rusku. Tento akt se na mnoha vlivných místech mezinárodní politiky setkal s bouřlivým nesouhlasem. Vyvolal i výstražné sankce. Hlasatelé rufobní politiky se ozyvají i u nás. Nedávno např. paní Džamila Stehliková se vyjadřovala velmi nesmiřitelně. A podobně nesmiřitelné stanovisko zastávali i paní Sobotka a Zaořálek a řadou všichni politici, evropské cti dbalí. Jen M. Zeman si dovolil anexi Krymu označit prostě jako „hotovou věc“. V těchto dnech je na návštěvě Krymu skupina českých politiků.

Cestu k porozumění a míru mezi národy je ovšem třeba hledat jinak než vyhlašováními sankcí a harašením radary a raketami. Vzájemné návštěvy a jednání jsou cestou nadějnější.

St. Kučerová

Převzato ze stránek OV KSČM P-V

Korzo po Královské třídě

Čtete správně, ale šlo o sprnovou(15.8.) procházku po třídě TGM v Kladně, kdysi Královské. Nejříve jsme se zastavili u Sokolovny, abychom si společně s Evou Vičkovou vzpomínali na historii této budovy.

M.Přihoda, starosta kladenského Sokola r. 2015 na úvod oslav 120. výročí Sokolovny uvedl: „Historické záznamy praví, že v roce 1895 zakoupila kladenská obec pozemek o výměře tisíc čtverečních sáhů a věnovala jej Sokolské jednotě ke stavbě sokolovny. Druhého června 1895 se uskutečnilo oficiální položení základního kamene. Vzpomínáme na tento památný den a rovněž sester a bratří, kteří tímto činem dali vzniknout této sokolovně, která jest užívána dodnes. Necht' je nám tento počín příkladem pro dny dnešní i budoucí.“ (Kl. deník) V r. 1929 bylo přistaveno kino.

Ale nebyly jen dny slavnostní. Již v roce 1939 v Sokolovně gestapo založilo vězení, takový malý koncentrační tábor, pro kladenské odbojáře.

Dne 4. května 1945, kdy již Němci Sokolovnu opustili vytvořil si z ní základnu pohotovostní oddíl technické pomoci /ČTNP/, složený z mladých lidí, totálně nasazených v Kladně. Členem se stal i známý fotbalista František Kloz. Jednotka se zapojovala do zdejšího odboje.

Na zdi Sokolovny je i pamětní deska Františka Kleinera, starosty Sokolské župy budečské do r.1941, kdy Němci Sokol zakázali. Byl učitelem a posléze ředitelem Učitelského ústavu v Kladně. Když odmítl přeměnit školu na německou, byl odvolán a od r.1941 vězněn v JM K Birkenau, kde 5.5. 1942 zemřel.

Pokračovali jsme ke kašně se sochou Jana Nepomuckého. Stála původně na Velkém náměstí (starosty Pavla). Opat Beno Löbl jí dal přestěhovat na Královskou třídu, snad aby Kladeňáci měli blíže pro vodu, nebo chtěl mít více prostoru pro svůj Městský sloup.

Zde dav roku 1919 sloup se sochou svrhl. Originál sochy skončil na Velké Dobře. Kašna i se světcem byla obnovená r. 2003,dle návrhu architekta P.Šulce a sochaře Z.Maniny. Je zde i hezké pítko, v suchu ale neteče.
Text i foto J.Kůstka

Okresní rada Klubu Českého Pohraničí Kladno

POZVÁNKA

na okresní sněm Klubu českého pohraničí Kladno a setkání příslušníků OSH, který se koná dne 4. září 2018 ve 14.00 hodin v salonku Hotelu Kladno

